

Ve své bakalářské práci si kladu za cíl uchopit komplexně celou širokou oblast celotivotního učení, podat přehled o proměnách jeho pojetí během významných historických období a postihnout všechny jeho aspekty. Ačkoli je učení v průběhu celého života přirozenou součástí vývoje každého jedince, nelze ho ponechat stranou veřejného zájmu. Jde ve většině případů o nahodilé, bezděčné učení, bez určených cílů a značně nesystematické. Teprve vytvoření systému celotivotního učení, které bude cílevědomé, zahrnující jak formální vzdělávání, tak neformální a informální učení a dostupné všem lidem bez rozdílu, povede k zefektivnění celého procesu a učení pak bude moci být pojímáno jako nástroj pro vyrovnání se změnami v životě lidí a prostředek k řešení společenských problémů. Proto se ve své práci zaměřuji na objasnění celého systému a stanovených priorit. Jelikož se situace v celotivotním učení odvíjí od vyspělosti každého státu, neopomím ani přehled o současné situaci v České republice. V závěru pak nastoluji otázku skutečných dopadů realizace konceptu celotivotního učení. Bude opravdu prostředkem emancipace jedinců a nástrojem k uchopení osudu do svých rukou, jak je mnoha jeho zastánci deklarováno, anebo naopak dojde na obavy jeho kritiků a prohloubí propast mezi lidmi, kteří již dosáhli některého vyššího stupně vzdělání, jsou lépe informačně vybaveni a dokáží efektivněji využívat nabízených možností, a těmi, kteří nebyli tak úspěšní ve své vzdělávací dráze a jejich orientace ve světě informací a příležitostí je významně menší? Odpověď není zcela jednoznačná, a tak svůj názor na tuto problematiku předkládám pouze jako podnět k zamyšlení.